A°. 1839. N°. 54.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 6 MEI.

NOTIFICATIE.

Beschrijving voor het REGT op het PERSONEEL, voor den Jare 1839.

(*Van 1 Mei 1839 tot 30 April 1840.*)

Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, brengen bij dezen, naar aanleiding van een ontvangen besluit, van Zijne Exc. den Heer Staatsraad, Gouverneur van Zuid-Holland, van den 11 April jl., N°. $\frac{2174}{1175}$ D. B. (*Provinciaal Blad* N°. 36), ter kennisse van de Ingezetenen dezer Stad:

Dat, ingevolge art. 30 § 1 der Wet op het *Personeel*, in dato den 29 Maart 1833, (Staatsblad N°. 6), in verband met den 4den alinea van art. 2 der Wet op het *Regt van Patent*, in dato den 21 Mei 1819, (Staatsblad N°. 34), de Gezamenlijke Burgemeesters en Wethouders der Gemeenten, binnen welke de Belastingschuldigen hunne woning of verblijf hebben, zal het *regtzitten* de aangifte voor alle dezelve, mits alsdan voor elke gemeente afzonderlijk, ter plaatse hunner woning of van hun verblijf te bewerkstelligen.

Zoo wanneer partijen der *vierde* klasse door een zelfden Belastingschuldige in verschillende gemeenten worden gehouden, zal hij bij elk van deze, het aantal *schooren* aan te geven.

Eindelijk worden de Ingezetenen verwittigd, dat tot tegenschatters voor meergemelde belasting zijn benoemd de navolgende personen, als:

PAULUS FRANCHIMON JANSZOON, en
WILLEM LEONARD ULJEE.

Wordende een iegelijk mits deze aangemaand, zich ten stipste naar de bovenstaande bepalingen te gedragen, ten einde, zoo veel hem betreft, de orde en naauwkeurigheid in de beschrijving van voormelde belasting te bevorderen en zich voor schade te wachten.

En opdat niemand hieromtrent onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, alomme waar zulks te doen gebruikelijk is; terwijl één exemplaar dezer zal worden medegedeeld aan den Ontvanger der Directe Belastingen, tot dezelfs informatie.

Aldus gedaan en gepubliceerd, bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 25 April 1839.

J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
P. G. VAN HOORN,
Wethouder, L. S.

NOTIFICATIE.

Beschrijving van het REGT op de PATENTEN, voor den Jare 1839.

(*Van 1 Mei 1839 tot 30 April 1840.*)

Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, brengen bij dezen, naar aanleiding van een ontvangen besluit, van Zijne Exc. den Heer Staatsraad, Gouverneur van Zuid-Holland, van den 12. April jl. N°. $\frac{2174}{1175}$ D. B. (*Provinciaal Blad* N°. 37) betrekkelijk de heffing van het *Patentregt over* 1839, (dat is, van den 1 Mei 1839, tot den 30 April 1840,) ter kennisse van alle de Patentpligtigen binnen deze Stad:

Dat, met uitzondering der bedrijven, bedoeld bij de tabel N°. 16 der Wet, van den 6 April 1823, N°. 14, houdende wijzigen en uitbreidingen van de Ordonnantie op het Regt van Patent, van den 21 Mei 1819, (*Staatsblad* N°. 34) de tijd der uitgifte van de door de Patentpligtigen in te vullen verklaringen van aangifte, voor den jare 1839, wordt vastgesteld op den 7 Mei van dat jaar, en dat de wederinzameling derzelve, tegen *recu*, door den Ontvanger of deszelfs daartoe gequalificeerden geteekend, op den achtsten dag na de uitgifte zal geschieden.

Dat de Registers der Patentpligtigen, op den 8 Junij daaraanvolgende zullen gesloten worden, en er na dien tijd volstrekt geene verklaringen meer kunnen of zullen worden aangenomen.

Wordende ieder Patentpligtige bij deze herinnerd aan art. 18 der Wet op het Regt van Patent, van den 21 Mei 1819, inhoudende: „dat zij, die bij het aanbieden of bezorgen der verklaringen van aangifte, of ook bij het terughalen derzelve, mogten zijn voorbijgegaan, zich niet vermogen beroepen op een of ander begaan verzuim, maar integendeel gehouden zijn om zorge te dragen, dat de bij de Wet gevorderde aangiften, verklaringen en aanvragen, welke ter invulling aan het kantoor van den Ontvanger der Directe Belastingen," (in de Donkersteeg binnen deze Stad) „verkrijgbaar zijn, door in persoon of door hunnen gemagtigden, behoorlijk ingevuld, op den daarbij bepaalden tijd, ter zelver plaatse moeten worden ingediend."

Alsmede aan art. 23 der voormelde Wet, houdende: „de aan het regt van Patent onderhevige personen, welke, na den afloop van den tijd, tot het doen der aangifte bepaald, bevonden zullen worden zich niet, of door valsche, onnaauwkeurige of onvolledige opgave, niet *behoorlijk* van hunne verpligtingen ten aanzien der aangiften te hebben gekweten, zullen telken reize, wanneer hun verzuim of overtreding wordt ontdekt, vervallen in eene boete van niet minder dan 25, en niet meer dan 200 guldens."

Dat met betrekking tot de schippers, schuitevoerders enz. in de tabel N°. 16 der Wet, van den 6. April 1823, N°. 14, voorkomende, de eigenaren van schepen of schippers, schuitevoerders en alle zoodanigen, die de administratie hebben over eenige binnenschepen, schuiten en andere vaartuigen, gehouden zullen zijn, om zich van behoorlijk patent te voorzien. Dat, tot de door hen daartoe te doene schriftelijke aangaven, zal worden gevaceerd ter Secretarie alhier, van den 7. Mei aanstaande tot en met den 23. dierzelfde maand, 's voormiddags van 10 tot 12 ure, de Zondagen uitgezonderd, voor zoo verre dat beroep niet in den loop des jaars wordt aangevangen; wordende dezelve even uitgenoodigd, om de meetbrieven hunner vaartuigen mede te brengen, en alle die inlichtingen te geven, die van hun, betrekkelijk de vaartuigen, zullen worden gevorderd; terwijl er, na den 24. Mei voormeld, geene verklaringen meer kunnen of zullen worden aangenomen, en de gebreken, bij ontdekking, zullen incurreren de boete, bepaald bij het 27. artikel der Wet, van den 21. Mei 1819, hiervoren omschreven. Dat eenige gemelde verklaringen, door de alhier niet gedomicilieerde schippers, verlengd worden tot den laatsten derzelve maand, ten einde zij volgens § 13 der Wet, van den 6. April 1823, gebruik kunnen maken, van de derzelver vaste woonplaats bij termijnen te betalen, en dat zij dus gedurende de geheele maand, volstaan kunnen met de vertooning, hetzij van hun vorig patent, hetzij van het bewijs van gedane aangifte.

Dat eindelijk alle Patentpligtigen, bij tabel N°. 17der Wet, van den 6 Junij 1832 bedoeld, zijnde kramers en vreemde kramers, welke met kramen, stallen, tafels enz., hunne waren in openbare winkels, magazijnen of openbare zaalen en logementen uitstallen, uitgezonderd de debitanten in loterijbriefjes, en alle handelaren en *Koopliedden* te beklaagden personen, welke hunne waren ter verkoop, hetzij in 't klein, hetzij in 't groote Water of te lande met zich voeren, alsmede de ondernemers van openbare vermakelijkheden, in tabel N°. 19 genoemd, voor zoo verre alle die Patentpligtigen in de *dagelijkse* beschrijving voor 1839 zullen moeten worden begrepen, gehouden zullen zijn zich, gedurende de geheele maand Mei, ter bekoming van hun patent, aan te melden ter Secretarie dezer Stad, 's voormiddags van 10 tot 12 ure, de Vrijdag, Zaturdag en Zondag uitgezonderd; zullende er na dien tijd geene aanvraag meer worden aangenomen, behalve van de zoodanigen, die hun beroep of bedrijf na dien tijd aanvangen en alzoo in de bijzondere beschrijvingen worden begrepen, welke gehouden zijn, zich dadelijk bij dien aanvang van patent te voorzien.

Wordende Burgemeester en Wethouders voornoemd de belanghebbende en wel bijzonder *de schippers of schuitevoerders, kramers en de debitanten van loterijbriefjes*, alsmede *de ondernemers van spelen en vermakelijkheden*, zorg te dragen, dat zij hun beroep niet uitoefenen, ten zij voorzien van hun Patent; en dat hetzelve niet zal worden afgegeven, dan nadat, hetzij voor het geheel of voor de verschenen termijnen, naar mate de Patentpligtigen daartoe volgens de Wet gehouden zijn, gebleken zij, dat de belasting is betaald, ten einde hetzelve, bij den eersten eisch daartoe gedaan wordende, terstond te kunnen vertoonen.

En opdat niemand hieromtrent onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt alomme, waar zulks te doen gebruikelijk is; terwijl een exemplaar zal worden medegedeeld aan den Ontvanger der Directe Belastingen, tot deszelfs informatie.

Aldus gedaan en gepubliceerd, bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 25sten April 1839.

J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
P. G. VAN HOORN,
Wethouder, L. S.

NEDERLANDEN.

Leyden den 5den Mei.

Indien kunstvlijt en talenten regt hebben op openlijke erkenning, aanmoediging en lof, dan voorzeker zal een ieder, die, even als wij, dezer dagen in de gelegenheid is geweest, om het voortreffelijke kunstgewrocht van onzen verdienstelijken Stadgenoot, den Schilder E. DAVIDSON, te bezigtigen, met ons instemmen, dat die Heer zich dien lof en erkenning ten volle heeft waardig gemaakt. Niet alleen mag men de keuze van het onderwerp, (eene, door de ontvangst van goede tijding en kostbare geschenken van eene dierbare betrekking uit verre landen, verblijde familie), zeer gelukkig noemen, doch de geheele uitvoering is, naar ons oordeel, de uitdrukking der hoogste vreugde op het gelaat der voorgestelde personen, zoo treffend en boeijend, dat men het oog niet dezelve niet kan afwenden, het hart gestreeld en het gevoel op eene aangename wijze wordt opgewekt tot eene deelnemende vreugde en het geluk dier gelukkigen. Wij schromen niet, dit penseelwerk van den Heer DAVIDSON een echt juweeltje te noemen, in hetwelk hij, misschien meer dan ooit, aan het hooge doel der kunst heeft beantwoord. Het doet ons leed, dat door de overhaasting, waarmede hetzelve naar de Residentie is moeten gezonden worden, menig kunstminnend Stadgenoot van de beschouwing dezer schilderij verstoken is; doch wij hopen en vertrouwen, dat zij op de aanstaande tentoonstelling niet zal gemist en eene gunstige plaatsing zal deelachtig worden.

— In den avond van den 2den dezer is Z. K. H. Prins *Alexander*, tweede zoon des Prinsen *van Oranje*, uit Noord-Braband in de Residentie aangekomen. Z. K. H. de Erfprins *van Oranje* heeft zich van daar naar Stuttgardt begeven, en Z. K. H. Prins *Hendrik* vergezelt Z. K. H. den Grootvorst-Troonopvolger van Rusland naar Londen.

De Erfprins *van Oranje* wordt van Stuttgart in het laatst dezer maand terugverwacht. In het laatst van Junij zal Z. K. H. zich wederom derwaarts begeven, om zijn huwelijk te sluiten en in het laatst van Julij naar 's Gravenhage wederkeeren.

— Zijne Maj. heeft eervol ontslagen, met toekenning van pensioen, *J. Pompe*, ontvanger der directe belastingen, eerste afdeeling, te Rotterdam; *Th. Dinant Meers*, ontvanger der directe belastingen te Delft, en *J. Roelofs*, Rijks ontvanger te Finsterwold.

— Door den Directeur-Generaal van de geneeskundige dienst der land- en zeemagt, zijn alle genees- en heelkundigen, Nederlanders van geboorte, die genegen mogten zijn, om zich als officier van gezondheid der derde klasse, voor de militaire geneeskundige dienst in de West-Indien te verbinden, verwittigd, dat zij zich, bij verzoekschrift, op zegel geschreven en postvrij in te zenden, en na daarop bekomen antwoord, in persoon bij hem, Inspecteur-Generaal, aan deszelfs bureau te 's Hage, in het lokaal des magazijns van geneesmiddelen, behooren aan te melden, met overlegging van bewijzen wegens hunnen ouderdom beneden de 36 jaren; ongehuwden staat; voldane dienstpligtigheid aan de Nationale Militie; wegens hunne studien; graad van bekwaamheid; goed zedelijk gedrag en gezonde ligchaamsgesteldheid; zoodat zij voor alle militaire diensten geschikt zijn; waarna hen de gelegenheid zal worden verschaft, om, in een bij het Rijks hospitaal te Utrecht af te leggen examen, bewijzen van bekwaamheid voor de verlangde betrekking te geven. Tot leders hatigt dient, dat in deze oproeping geen apothekers zijn begrepen.

— Zijne Majesteit de Koning heeft laatstleden Woensdag den Hollandschen schouwburg te Amsterdam, vergezeld van H. K. H. Prinses *Albert* van Pruisen, des avonds omstreeks 8 ure bezocht en er tot aan het einde gebleven. De audientie had dien dag van des morgens 10 ure tot des avonds half zeven ure geduurd, evenwel kon men aan den Koning, die met groot gejuich ontvangen werd, geene vermoeidheid bespeuren. Ook op den weg naar den schouwburg, op welken zich een groot getal personen geschaard had, werd Zijne Majesteit uitbundig toegejuicht.

— Men vernoemt, dat door den Ingenieur *W. C. Brade* aan Zijne Maj. in der hand gesteld een plan voor eene hangende brug over het IJ, te Amsterdam, bestaande uit twee kettingbruggen, waar tusschen een doortogt voor de schepen is aangebragt, bestaande uit vijf openingen, waarvan de middelste voor groote zeeschepen en de andere, benevens nog eene zesde, aan de zijde der stad voor kleine schepen, zoude dienen. Elk der beide

kettingbruggen zoude bestaan uit eenen grooten boog van 200 ellen lengte en twee elk van 100 ellen, welke tot de grootste en stoutste bespanningen van dien aard zoude behooren. De beide kettingen, welke deze hangende bruggen dragen, zouden komen te rusten op vier triumf-poorten, welke de namen van *Waterloo*, *Quatrebras*, *Leuven* en *Hasselt*, zouden dragen, terwijl de groote draaibrug voor de passage der zeeschepen dienende, welke de twee eerste met de beide laatste verbindt, met den naam van *van Speyk* zoude prijken, en deze brug alzoo tevens een gedenkstuk van Neêrlands roem te land en te water, gedurende de regering van deszelfs gelieften Vorst *Willem I*, zoude daarstellen. Deze hangende brug zoude slechts 2½ millioen behoeven te kosten, en alzoo met betrekking tot de financiële mogelijkheid der zaak een groot voordeel opleveren.

— Uit Amsterdam wordt van den 3den Mei gemeld:

Gisteren middag is er groot diner ten Hove geweest en des avonds heeft het Hof de voorstelling in den Franschen schouwburg bijgewoond. Ook daar verbeidden Zijne Majesteit en de Prinses, Hoogstdeszelfs Dochter, wederom de ondubbelzinnigste bewijzen der verknochtheid van de burgerij dezer stad aan het Vorstelijk Huis, en werden dezelve ook weder door Zijne Majesteit en H. K. H. de Prinses op het minzaamst beantwoord.

Even gelijk gisteren, is H. K. H. de Prinses, ook dezen morgen wederom uitgereden.

Blijkens de aankondiging, verwacht de stads schouwburg heden avond andermaal het vereerend bezoek des Konings en der Prinses.

Zoo men zegt, zou Zijne Majesteit voornemens zijn, op morgen eenige inrigtingen alhier te bezoeken.

— Eindelijk schrijft men uit Amsterdam van den 4 Mei:

Heden voormiddag heeft Zijne Maj. onder anderen de nieuwe sluis op den Kadijk, het onlangs aangebouwde gedeelte van het Entrepôt-dok, den pelmolen van den heer *Ochster* en de fabrijk van de heeren *Sevenbergen* en *de Lanmey* bezigtigd.

Heden middag is er diner ten hove.

Dezen avond zal Z. M. den Duitschen schouwburg met Hoogstdeszelfs bezoek vereeren.

Het vertrek van Z. M. naar de Residentie, blijft op morgen bepaald. Vooraf zal Z. M. echter de godsdienstoefening in de Nieuwe Kerk bijwonen.

Naar men vernoemt zal H. K. H. Mw. de Prinses *Albert* in het begin der volgende maand naar Hoogstderzelver landgoed in Silezie vertrekken, doch voornemens zijn om 's Konings verjaardag weder te 's Hage te komen vieren.

— Zijne Exc. de Minister van Staat, belast met de generale directie der Eeredienst, heeft tot mederegenten van het Nederlandsch-Israëlitisch Seminarium benoemd, den heer Mr. *S. P. Lipman*.

— De wapenschouwing op de Kempsche heide heeft in tegenwoordigheid van Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk, Z. K. H. den Grootvorst-Troonopvolger van Rusland, HH. KK. HH. de drie zonen van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, en HH. KK. HH. de Prinsen *Willem* en *Frederik* van Pruissen, die den vorigen dag te Tilburg waren aangekomen, den 1sten Mei, onder begunstiging van zeer schoon weder en onder het zamenvloeijen van eene groote menigte aanschouwers, in de beste orde plaats gehad. Na den afloop is er wederom een diner aan de Vorstelijke personen en hooge militairen door den Roomsch-Katholijken Priester en Pastoor *J. Weizen* te Tilburg, gegeven.

De illuminatie, die des avonds aldaar heeft plaats gehad, is mede door het schoonste weder begunstigd geworden; de aanwezende Hooge Personen hebben dezelve om elf ure bezocht. Den 2den Mei hebben de Vorstelijke personen, met Hoogstderzelver gevolg, des morgens te vijf ure, Tilburg verlaten en zich naar den Moerdijk begeven. In de *Rotterdamsche Courant* van gisteren leest men omtrent het vertrek van daar van den Vorstelijken Gast en de daarmede in verband staande bijzonderheden, het volgende:

Nadat Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden Zijner Maj. stoomschip *Cerberus*, onder de bevelen van den Kapitein ter zee *van Frank*, alhier voor 's Rijks werf op stoom liggende, geinspecteerd had, en Hoogstdeszelfs tevredenheid over de inrigting, ook in het opbouwen van een smaakvol gemeubileerd logement op het bovendek, ter ontvangst van Z. K. H. den Grootvorst Troonopvolger, had betuigd, vertrok dat stoomschip naar den Moerdijk, werwaarts zich Zijner Majesteits stoomschip *Curaçao* almede begeven moest. Den 2den Mei zeer vroegtijdig begaf zich Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden, met Zijner Majs. stoomjagt *de Leeuw*, in persoon naar den Moerdijk, ten einde een laatste afscheid van Z. K. H. den Russischen Troonopvolger te nemen. Bij de komst van den Grootvorst op de *Cerberus* werd de Russisch-Keizerlijke standaard van den grooten top geheschen, een gedeelte van het gevolg scheepte zich aan boord van de *Curaçao* in en de beide stoomschepen zetten koers naar zee, gevolgd door het Koninglijk stoomjagt. Voor Hellevoetsluis gekomen, werd door die vesting een Koninglijk salunt gegeven, terwijl de bezetting op de zeehoofden in slagorde geschaard stond. Vervolgens salueerde het stoomjagt, op hetwelk zich Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden bevond, met drie en dertig schoten, dat van den *Cerberus* met een driemaal *hurah!* beantwoord werd. Het stoomjagt kwam tegen den avond alhier terug.

Nog leest men in bovengenoemde courant het volgende:

Z. K. H. de Grootvorst-Troonopvolger van Rusland heeft, door den Russischen Consul voor Rotterdam, aan de heeren *J. van Harderwijk Rz.*, en *D. Koning*, alhier, ieder eenen fraaijen met diamanten omzetten ring doen ter hand stellen. Eerstgenoemde heer had aan Z. K. H. eene dichtmatige hulde toegebragt op Hoogstdeszelfs geboortedag, en laatstgenoemde aan Hoogstdenzelve eene zeer fraaije muzijkale compositie, onder den titel van *Souvenir du séjour de S. A. I. Monseigneur le Grand Duc de Russie en Hollande*, opgedragen.

— Z. K. H. de Grootvorst van Rusland heeft aan den Baron *von Maltitz*, den Generaal *Klerk* en den Baron *Huyssen van Kattendyke*, eene snuifdoos gegeven met diamanten omzet en met het portret van Z. K. H. versierd; aan de Barons *Omphal* en *Snouckaert* en den Colonel *van Tuyll*, eene snuifdoos met brillanten omzet en in het midden het naamcijfers van Z. K. H. hebbende; aan den Baron *van Grovestins*, een ring met diamanten versierd. Aan de bedienden van het Huis des Konings heeft hij *f* 2000 en aan die van den Prins *van Oranje* *f* 5000 geschonken. De giften door Z. K. H. in Nederland gedaan, worden op *f* 50 à 60,000 geschat.

AFRIKA.

In een Londensch dagblad vindt men een uitvoerig verslag van den laatsten veldtogt der Hollandschen boeren te Port-Natal tegen de Zoola's, waarvan wij in een onzer vorige nommers reeds iets gezegd hebben. Dit verslag is door den tegenwoordigen bevelhebber, *Pretorius* zelven geschreven en uit hetzelve blijkt, dat het reeds medegedeelde bericht omtrent de overwinning der Emigranten op de Zoola's waarheid is. Slechts drie derzelven zijn gekwetst, waaronder ook de bevelhebber, terwijl daarentegen 3,000 en eenige honderd Zoola's gesneuveld zijn. Het is mede aan de overwinnaars gelukt, de plaats te ontdekken, alwaar de nog onbegraven beenderen van *Pieter Retief* en zijne medgezellen lagen; ook heeft men op dezelve verschillende voorwerpen, als messen, snuif- en tondeldoozen gevonden, welke aan dezen hebben toebehoord; zelfs ook den mantelrok van *Retief*, en wat vreemd is, de papieren in dezelve waren alleen van buiten beschadigd; het contract, bij hetwelk *Dingaan*, Koning der Zoola's, aan de landbouwers Port-Natal en het omliggende land afstaat, is geheel wel bewaard terug gevonden.

Bij een tweede gevecht met de Zoola's, die in de gebergten teruggetrokken waren, hebben de landbouwers een verlies van 5 man geleden, terwijl echter, dat der Zoola's 1000 zou bedragen. Alle pogingen, om de Zoola's uit hunne schuilplaatsen te lokken en door een hoofdtreffen aan dezen oorlog een einde te maken, waren vruchteloos. Door eene patrouille waren echter nog 5000 stuks vee veroverd, en de 100 Zoola's, die hetzelve begeleidden, bijna allen gesneuveld. De landbouwers zijn naar hun kamp teruggekeerd, doch onder hen heerschte geenszins de beste eensgezindheid.

In een naschrift van dit verslag, wordt ter loops van de aankomst des Majoors *Charters*, met een detachement troepen, gesproken, welke tijdelijk bezit van de baai heeft genomen, met oogmerk, om den vrede tusschen de landbouwers en de Zoola's te bewerken. Het naschrift eindigt aldus:

„Welke maatregelen het Gouvernement ook nemen moge, wij hopen niet, dat dezelve ons zullen noodzaken nog dieper in het binnenland te trekken. Te vorderen, dat wij naar de kolonie terugkeeren, zou nutteloos zijn."

PORTUGAL.

Lissabon den 22 April. Er is thans een nieuw Kabinet gevormd, hetgeen bestaat uit den Baron *de Ribeira de Sabrosa*, President van den Raad en Minister van Oorlog, ook *ad interim* belast met het portefeuille van Buitenlandsche Zaken en Marine; *J. Gomez da Silva Sanchez*, voor Buitenlandsche Zaken; *J. Cardozo da Cunha e Aranjo*, voor Justitie en Eeredienst, en *M. Antonio de Carvalho*, voor Financien; de benoeming van dezen laatsten, die ook in het voorgaande Ministerie zitting had, doet veel genoegen.

Alle deze Ministers hebben zich verklaard voor de constitutie van 1838 en zullen dezelve ongeschonden zoeken te handhaven.

Men gist, dat *Sa da Bandeira*, die ook tot het vorig Ministerie behoord had, Minister van Buitenlandsche Zaken en Marine zoude worden.

SPANJE.

Telegraphische Depesche.

Bayonne, 1 *Mei*.

Den 27 April heeft *Espartero* de stelling van El Moro voor Ramales aangetast en genomen; de twee legers waren tegenover elkander op den oever van de Quesanza. *Espartero* had omstreeks 30 en *Marotto* 15,000 man bij zich.

— Ramales is een burgt van het district Santona, provincie Santander, gelegen in de bergen van Oduante en in eene zeer sterke stelling, verdedigd door zeer diep vlietende stroomen. Het is een land voor smederijen, de Carlisten hebben er eene kanongieterij opgerigt; zij hebben den burgt, zoowel als de hermitage van *Notre Dame de Sucier*, die dezelve bestrijkt, versterkt. De stelling van El Moro is slechts een nauwe doorgang op één uur afstand van Ramales. Volgens deze depêche ontwikkelt de opperbevelhebber van het constitutionnele leger aanmerkelijke strijdkrachten om zich van de gieterij meester te maken. *Marotto* zal van zijnen kant pogingen aanwenden om deze belangrijke stelling te bewaren, en zoo de Carlistische Generaal minder in getal van troepen is, hij heeft het voordeel der hooge stellingen. Hierdoor kan tusschen de twee legers een algemeen treffen ontstaan. Er blijft over te weten of men zich zal vergenoegen, om het aanzien van Ramales te gaan herkennen, om vervolgens terug te keeren, zoo als men te Morella en Segura gedaan heeft.

ITALIE.

Het vervolg van het staatsstuk door het Hof van Rome aan dat van Pruissen gezonden en waarvan wij een gedeelte in onze courant van 11. Woensdag hebben medegedeeld, luidt aldus:

Het is dus niet de H. Stoel, die zijne magt op eene met de regten des Souvereins onbestaanbare wijze uitbreiden wil; het is veeleer de Pruissische Regering, die zich regten aanmatigt, welke met de onveranderlijke grondstellingen der Kerk en zelfs met de getrouwe naleving van plegtige tractaten strijdig zijn. Het is niet het Opperhoofd der Kerk, hetwelk den dorst heeft om in andere Staten zijne wetgevende magt buiten den kring zijner Kerkelijke attributen uit te breiden; de Pruissische Regering is het, die aan dit Opperhoofd openlijk het regt van wetgeving in Kerkelijke zaken betwist, en niet schroomt hetzelve eene „vreemde magt" ten aanzien van het Katholicismus en van de aangelegenheid der Kerk in Pruissen te noemen.

De H. Vader verdedigt slechts de aan zijnen Goddelijken Voorganger wezentlijk aanklevende regten; regten, welke hij streng gehouden is tegen elke beleediging en aanranding te beschermen en voor welker onschendbaarheid hij moet ijveren; regten, welke, ten voordeele der Kerk verleend, tevens even zoo vele pligten zijn, voor welker getrouwe naleving hij voor God verantwoordelijk is.

Dit alles bewijst, hoewel niet sterker dan reeds vroeger geschied is, de regtvaardigheid der in de beide Pausselijke aanspraken van 10 December 1837 en 13 September 1838 uitgedrukte verdeetingen, alsmede de noodzakelijkheid, waarin Z. H. verkeert, om dezelve te vernieuwen tegen al het valsche en voor de vrijheid en het aanzien der Kerk beleedigende, hetwelk in de verklaring en memorie der Pruissische Regering vervat is, en tevens te verzekeren, dat, gelijk deze van geen harer voorgewende regten wil afzien, nog veel minder Z. H. eenen enkelen der heilige pligten van zijn herdersambt en van zijn wereld-apostolaat zal willen verzuimen.

Ondanks dit alles moet echter de H. Stoel met afschuw ook den verwijderdsten schijn van zich afwijzen, alsof hij niet in zijne gevoelens en oogmerken geheel instemde met het beginsel van algeheele onderwerping en gehoorzaamheid, welke in de burgerlijke maatschappij de onderdanen aan de wereldlijke magt verschuldigd zijn. Hier echter is het noodig nog eenmaal te vermelden en eens voor al vast te stellen de juiste beschouwing van het geschilpunt, die de hoofdaanleiding tot de verdrietelijke onderhandelingen tusschen dienzelfden H. Stoel en het Pruissische Kabinet, ten aanzien der gemengde huwelijken, gegeven heeft.

Vermits Paus *Pius VIII*, heiliger gedachtenisse, krachtens de vergunningen in zijn bekend breve van 25 Maart 1830 betreffende de gemengde huwelijken, welke in West-Pruissen, zonder voorafgaande belofte van eene Katholijke opvoeding der gezamentlijke kinderen, zouden gesloten worden, aan zijnen kunt de echtheid der nakomelingschap verkondigd en dienvolgens in al datgene voorzien had, wat te dezen aanzien met de plechtige en bijzondere belangen in de burgerlijke maatschappij zamenhangt, zo verzuimde de Aartsbisschop van Keulen zulks slechts de minste naleving der in het genoemde breve vervatte bepalingen voorstelde, en de Aartsbisschop van Gnesen en Posen derhalve tot den H. Stoel zijne toevlugt nemen wilde, om dezelve ook in zijn aan de overzijde van den Pruissischen Staat gelegen Bisdom in te voeren, alzoo is het duidelijk, dat het geschilpunt de betrekkingen der gemengde huwelijke tot de burgerlijke maatschappij volstrekt niet raakt. Het gansche geschil komt op het punt der medewerking en den bijstand van den kant der Katholijke Geestelijkheid bij het sluiten dezer huwelijken neder. De vraag is namelijk of, bij onderstelling der ten allen tijde door de Kerk bij soortgelijke huwelijken voorgeschreven voorwaarden, de Geestelijkheid den heiligen gebruik der Priesterlijke inzegening toestaan en op deze wijze rechterdaad medewerken konde tot volbrenging eener handeling, die in de oogen der onwrikbare Katholijke beginselen als ongeoorloofd moet worden beschouwd. Dienvolgens plaatst zich het geschil op een zuiver geestelijk en kerkelijk standpunt.

Aan wien komt in een vraagpunt van zoodanigen aard de beslissing toe, aan de Katholijke Kerk of aan de wereldlijke Protestantsche Regering? Hoe zal het gedrag der Katholijke Geestelijkheid zijn moeten, zoo, als de Kerk het voorschrijft, en ten allen tijde voorgeschreven heeft, of zoo, als de Staat het gebiedt en voorschrijft? En van wien zal men zeggen kunnen, dat hij aan het geweten geweld aandoet en deszelfs vrijheid krenkt, van den H. Stoel en de Bisschoppen, die, ingevolge hunnen heiligen pligt, aan de Katholijke Geestelijkheid inprenten en voorschrijven zich aan de leer en tucht der Kerk

te onderwerpen, dan wel van de Pruissische Regering, die met dreigingen en maatregelen van gestrengheid van de Geestelijkheid zelve de naleving der Staatswetten vordert.

Dit eens bepaald zijnde, erkent de Katholijke Godsdienst niet alleen het beginsel van volkomene trouw en algeheele onderwerping aan het wereldlijke gezag in al hetgeen de burgerlijke orde betreft, maar zij verkondigt zelfs dit beginsel luidde en openlijk, en prent de betrachting van hetzelve ook in het harde geval van belemmeringen in godsdienstzaken in. De H. Stoel naijverige bewaarder en naarstige beschermer der door de Katholijke godsdienst aangenomene stellingen, heeft dit beginsel gestadig in uitoefening gebragt. Al zijne handelingen op dit onderwerp betrekking hebbende, zijn zoo vele schitterende en onwraakbare bewijzen dezer daadzaak. [illegible] taal des H. Vaders in de op 15 Augustus 1832 aan alle Bisschoppen [illegible] Katholijke wereld uitgevaardigde aanschrijving en in zijne andere zendbrieven, die algemeen bekend en in levendig aandenken zijn, kunnen in dit opzigt niet overtuigender wezen. Het beginsel van onderwerping en gehoorzaamheid aan de wereldlijke magt is overigens verre van ongehoorzaamheid en wederstand tegen de magt der Kerk in godsdienstige zaken toe te laten. Men moet den mensch, doch bovenal God gehoorzamen, en men gehoorzaamt God inderdaad, wanneer men de wetten der Kerk naleeft, die in Godsdienstzaken uitsluitend haar gezag en hare zending van God bekomen heeft, wanneer dus, gelijk zulks ongelukkiglijk in den strijd tusschen den H. Stoel en het Pruissische Hof het geval is, de wereldlijke magt zich veroorlooft, wetten en regelen in Godsdienstzaken te verordenen, in strijd met hetgeen de Kerk dienaangaande gebiedt en voorschrijft, dan verwaarloozen de Katholijken, wanneer zij zich eer aan de kerkelijke voorschriften dan aan de burgerlijke houden, geenszins de aan den Souverein in tijdelijke zaken verschuldigde trouw, maar zij voldoen slechts aan den grooten pligt, God eer te gehoorzamen dan den mensch. Het opperhoofd der Kerk, bij dien God tot leiding en verdediging derzelve aangesteld heeft, wekt, wanneer hij de haar ontnomene regten terug eischt, niet tot tegenstand op, maar vervult slechts zijne heilige pligten, zoo de uitroep zijner stem, die geen ander doel heeft dan de verwhuiting dezer pligten en de bescherming dezer regten, op eene heilijze wijze verkeerdelijk verstaan mogt worden, zoo zelfs dat die vreedeerlijke gevolgen in de burgerlijke orde kon hebben, dan zoude het opperhoofd der Kerk daarover ten diepste bedroefd zijn, hij zou dezelve bewenen en luid misbillijken, doch de welgesindheid, het openlijke gevoel van regt, de onpartijdige voorstanders der waarheid zouden beslissen, of zodanige gevolgen aan den H. Vader moeten worden geweten dan wel aan hem, die hem in de noodzakelijkheid gebragt heeft, zijne stem te doen hooren.

Van welken aard overigens in waarheid het gedrag des H. Stoels, alsmede des Aartsbisschops en der geestelijkheid van Gnesen en Posen tegenover de Pruissische Regering, in den loop der onaangename onderhandelingen, waarvan het gesprekken worde, geweest is, zal men het duidelijkste uit de zaken van daadzaken kunnen zien, welke de H. Vader zich onledig houdt, gesteund op authentieke bescheiden, omstandig uiteen te zetten, deels om de door de Pruissische Regering [illegible] laatste memorie aangehaalde daadzaken toe te lichten en teregt te wijzen, deels opdat het blijke, of die Regering in hare gelijktijdig verschenen verklaring met regt heeft kunnen beweren, dat de Pauselijke [illegible] van 13 September van het vorige jaar grooten deels op eene onnauwkeurige blootlegging der daadzaken gegrond is geweest.

(Hier volgt nu, bij gebrige aanhaling van de bijgevoegde bescheiden, eene dogmatische, geschiedkundige en kerkelijke-historische verhandeling tot regtvaardiging van den Aartsbisschop *von Dunin*, en van zijne onderhoorige geestelijkheid met betrekking tot de gemengde huwelijken.)

Het vervolg eindigt als volgt:

Nadat men alzoo de reeks der daadzaken heeft leeren kennen, heeft men slechts eenen niet vooringenomen en volmaakt onpartijdigen zin noodig, om te kunnen beseffen of te midden van zoo vele ondertrouwingen der burgerlijke magt tegen de onschendbare herstellingen en regten der Katholijke Kerk, de H. Stoel onverschillig blijven konde. Hij heeft zulks dan ook inderdaad niet, gelijk ten deele bekend is, en gelijk nog duidelijker uit de als volgende bewijsstukken hier nevens gevoegde oorspronkelijke bescheiden blijken zal. En daar de Pruissische Regering in de bij haar verklaring van 21 December ll. gevoegde memorie haar bezwaren tegen den Apostolischen Stoel niet tot hen gebeurde in Gnesen en Posen bepaalt, maar ook het incidentele geval met den Bisschop *Spinelli*, betreffende de niet minder beklagenswaardige voorvallen te Keulen, weder aangeraakt heeft, zoo is het noodig, ook hierover den waren stand der zaken te doen kennen, en dat door de kennis van onderscheiden andere daarmede in verband staande omstandigheden en handelingen, het verdere gedrag van den H. Stoel tegenover de genoemde Regering in de aangelegenheid, die het beklagenswaardige onderwerp van dit vertoog uitmaakt, ten eenemale geregtvaardigd schijne.

(Hier volgt een zeer uitvoerig en met aanhalingen van documenten opgevuld relaas van het gebeurde met den abt *Spinelli*.)

DUITSCHLAND.

Men wil weten dat aan den Aartsbisschop *von Dunin*, die zich nog te Berlijn bevindt, thans zijne straf is aangekondigd, bestaande in ontzetting van zijn ambt, verlies van het regt om de nationale kokarde te dragen en zes maanden gevangenis. Van eenen anderen kant echter wordt gemeld, dat de zaken tusschen hem en de Pruissische Regering op eenen goeden voet stonden.

— In de zitting van de Wurtembergsche Kamer van Afgevaardigden is door eenen der leden de aandacht der Kamer gevestigd, op het met Nederland aangegane handelstraktaat, hetwelk hij meende dat door de Tweede Kamer der Wurtembergsche Afgevaardigden moest goedgestemd worden. Hij stelde voor, om een berigt wegens deze zaak van de Commissie voor het tolwezen en den koophandel in te winnen. De Kamer heeft dit voorstel goedgekeurd.

Ook in de Badensche Kamer van Afgevaardigden is een dergelijk besluit genomen. Deze besluiten bevatten echter niets vijandigs tegen het traktaat, maar hebben alleen betrekking op het regt der Kamer.

In laatstgenoemde Kamer is den 27 April ll. nog een voorstel doorgegaan, om aan de Bondsvergadering te verzoeken, in Hanover de constitutie van 1833 wederom te doen invoeren, daar die van 1819 reeds afgeschaft was.

— Te Wilna, in Rusland, is in Januarij ll. een man van 137 jaren gestorven. Hij was reeds in zijn 16den jaar gehuwd en had onderscheiden kinderen gehad, van welke hem echter slechts eene dochter bij zijnen dood was overgebleven. Hij was gedurende zijnen langen levensloop nooit door ziekte langdurig gewoest en tot aan het einde van zijn leven bij het volle gebruik van zijne vermogens gebleven.

FRANKRIJK.

Parijs den 3den Mei. In de zitting van de Kamer van Afgevaardigden van 30 April heeft *Mauguin* te kennen gegeven, dat hij zijn voorstel tot het indienen van een adres aan den Koning, wegens het voortduren der Ministeriele krisis bij het bureau der Kamer had nedergelegd. — De heer *Dupin* heeft zich in die zitting nog verdedigd, omtrent hetgeen in dagen vallen van de Ministeriele combinatie, die den volgenden dag als zeker was aangekondigd, bij aan de geheele verantwoordelijkheid daarvan op zich.

— De verjaardag van Z. M. den Koning is op eene stolijke wijze, begunstigd door overheerlijk lenteweder, gevierd geworden. Alles is in de beste orde afgeloopen. Z. M. heeft bij die gelegenheid de gelukwenschingen van de hooge Staatslighamen ontvangen.

— Onder de aanspraken, die aan den Koning gedaan zijn, is de belangrijkste die van den Voorzitter der Kamer van Afgevaardigden, *Passy*, in de zelve merkt men onder anderen deze woorden op:

„Sire! Bij het aanschouwen der staatkundige moeijelijkheden, wier einde zij zoo vurigtijk verlangt, begrijpt en deelt de Kamer der Afgevaardigden al uwe zorgen. Kort geleden door het land gekozen, is zij het getrouwe beeld daarvan. Gij zult haar vinden vervuld met eerbied en gehechtheid voor uwen persoon, niet minder naijverig voor de handhaving van de regten der kroon, als voor de uitoefening van hare eigene prerogatieven, en gereed om elk bestuur te onderschragen, hetwelk de taak van orde, vrede en verzoening getrouwelijk vervult, die gevorderd worden door de behoeften van den tijd en den edelmoedigen geest der instellingen, op welke de waardigheid van uwen troon en de echte grootheid der natie berusten."

In het antwoord des Konings vindt men het volgende:

„Den door uwen President geuiten wensch beantwoordende, zal ik zeggen, dat terwijl ik met hem de kortstondige moeijelijkheden betreur, welke wij ondervinden, ik niets nalaat, niets laten zal om den duur daarvan te verkorten, want meer dan iemand wensch ik, dat Frankrijk een bestuur hebbe, beantwoordende aan deszelfs verlangens, aan uwe verwachting en aan de behoefte van het tijdsgewricht. Het onveranderlijke doelwit van mijne pogingen is geweest het naauwste verband tusschen al de magten van den Staat te doen voortduren. Het is in deze eenheid, dat wij die kracht kunnen vinden, welke al de openbare ambtenaren, al de bekleeders van het Staatsgezag behoeven, om den last te vervullen, die aan hen is opgedragen."

Dit antwoord werd met levendig gejuich van de zijde der Afgevaardigden en met het herhaald geroep van: *Leve de Koning!* ontvangen. Men rekent, dat meer dan 250 Afgevaardigden zich naar het paleis begeven hadden; onder de weinige, die ontbraken, was de heer *Thiers*. — Over het geheel is men zeer te vreden over de gedane aanspraken en de gegevene antwoorden, waarin de erkenning van ieders regten doorstraalt en de wensch om tot bevrediging en aan een einde van de tegenwoordige krisis te komen. Men wil dat de heer *Passy* eerst een minder voldoende aanspraak had gesteld, op het vernemen dat men een doctrinair Ministerie wilde zamenstellen, maar bij de thans gevoerd wordende onderhandelingen, om eene verzoening tusschen de beide centrums te bewerken, van gedachten veranderd was.

— Men wil weten, dat de dag voor de doopplegtigheid van den Graaf van Parijs op den 15den dezer bepaald is.

— De buitengewone Gezant van den Shah van Persie heeft in eene bijzondere audientie aan Hunne Majesteiten de geschenken van dien Shah, zijnen meester, aangeboden, bestaande in een gedamasceerd zwaard met eenige kostbare gesteenten bezet, dat door vier der beroemdste Souvereinen van Persie gedragen is geworden, in twee handschriften met fraaije miniatuurafbeeldingen voorzien en in zestien Indische shawls.

BELGIE.

In de zitting der Tweede Kamer van den 2 Mei, heeft de Minister van Buitenlandsche Zaken, *de Theux*, eene staatkundige mededeeling gedaan, betreffende de laatste onderhandelingen met de Conferentie te Londen, die reeds bekend zijn.

Vervolgens zijn de navolgende ontwerpen van wet voorgedragen:

1°. De aanvraag van een crediet van 4,085,000 francs, tot betaling van het eerste halfjaar der ten laste van België gebragte schuld.

2°. Een ontwerp tot terugbetaling van den tol op de Schelde, aan de Belgische schepen en aan die van alle andere natien, *met uitzondering van die van Holland*.

3°. De aanvraag van een crediet van 300,000 francs, tot goedmaking der kosten van de dadelijke onderhandelingen met Holland.

4°. Een ontwerp, betrekkelijk eene nieuwe regterlijke organisatie en de verdeeling der kiesdistrikten in Limburg en Luxemburg.

5°. Een ontwerp, houdende bepalingen ten aanzien van de Fransche officieren, welke gedurende den oorlog in Belgische dienst zijn opgenomen.

— In onze vorige gaven wij te kennen, dat er thans in België geschreven en gesproken wordt tegen het afbreken van eenige vestingen in België; zie hier de artikelen van een Londensch protokol, hergeen daarop betrekking heeft:

Art. 1. Ten gevolge van de veranderingen, welke voor België uit zijne aardrijkskundige en zijne ligzijdigheid, zoo ten aanzien van den militairen toestand van dat land als in de beschikbare middelen van verdediging, zijn voortgevloeid, hebben de hooge contracterende partijen de slechting der vestingen bevolen, welke, sinds 1817 op de gemeenschappelijke kosten van Engeland, Oostenrijk, Pruissen en Rusland zijn opgebouwd, herstelt of uitgebreid, en waarvan het onderhoud voortaan bezwarend en onnoodig zoude zijn. Krachtens dit beginsel zullen al de vestingwerken van Menin, Ath, Bergen, Philippeville en Marienburg binnen den termijn, bij het volgend artikel vast te stellen, worden geslecht.

Art. 2. De artillerie, de krijgsbehoeften en al, wat tot de wapening van de vestingen betrekking heeft, welker slechting bij het voorgaande artikel is bevolen, zullen eene maand of vroeger na de ratificatie van de tegenwoordige overeenkomst in die vestingen worden overgebragt, welke nog zouden kunnen behouden worden.

Art. 3. In de vestingen, welke zullen behooren geslecht te worden, zal men dadelijk tot het afbreken van de twee fronten en der hoornwerken, als ook van alle middelen van onderwaterzetting, welke tot derzelver bescherming zouden kunnen dienen, moeten overgaan; in dier voege, dat elke dier vestingen als eene open plaats zal kunnen beschouwd worden; hetgeen binnen den tijd van drie maanden na de notificatie zal moeten ten uitvoer gebragt zijn, terwijl de algeheele slechting der vestingwerken der genoemde plaatsen op den 31 December 1833 zal moeten zijn voltooid.

Art. 4. Ten aanzien van de Belgische vestingen, die niet onder degenen begrepen zijn, welke krachtens art. 1. moeten geslecht worden, verbindt Z. M. de Koning der Belgen zich, dezelve in goeden staat te onderhouden.

Art. 5. Indien later bij eene verrekering mogt blijken, dat de vier hoven of wel eene derzelve ter harer beschikking mogten hebben een overschot der sommen, welke oorspronkelijk tot het stelsel van België's verdediging bestemd waren, zal dit overschot aan Z. M. den Koning der Belgen gegeven worden, om tot dat doel te worden aangewend.

Art. 6. De hoven van Groot-Britannie, Oostenrijk, Pruissen en Rusland behouden zich voor, de geheele uitvoering van de bij de artikelen 1 en 3 vastgestelde punten te verzekeren.

MENGELINGEN.

DE SLAVEN-EMANCIPATIE EN DE VROUWEN IN *BOSTON*.

Het is bekend dat de inwoners van Boston, onder de woedendste verdedigers des slavenhandels, tegen de abolitionisten, behooren. In Augustus 1836, zesteden deze hunne vergaderingen, in weerwil der hevige oppositie, voort; bij eene dezer byeenkomst ontstond er echter een nieuwe opstand. Eindelijk werd het volk, dat geheel aan de zijde van de verdedigers des slavenhandels was, zoo verbitterd, dat de magistraat aan de abolitionisten verklaarde, dat zij, voor de onlusten, welke in de stad mogten uitbarsten, verantwoordelijk zouden worden gesteld. Zij antwoordden, dat het regt aan hunne zijde was, en dat men even goed de rijken verantwoordelijk zoude kunnen stellen voor alle begane dieverijen, onder het voorwendsel, dat de schatten, welke zij

bezitten, de dieven in verzoeking hadden gebragt. Zij gingen alzoo moedig voort met hunne vergaderingen te houden, in de overtuiging dat het hunne pligt was, op de bres te strijden, en de vrijheid der aangerande meeningen te blijven verdedigen. Den 21 October daaraanvolgende zouden de vrouwen, die in de gevoelens der abolitionisten deelden, in hunne gewone vergaderings-zaal, in de Washington-straat, verzamelen. De stad was in oproer. Vijf en twintig dames hadden de voorzigtigheid gebruikt zich vóór het bepaalde uur op hunnen post te begeven; vijf konden zich slechts met moeite eenen weg door de menigte banen, en honderd andere werden teruggejaagd en beschimpt.

Des avonds te voren had men hier en daar aangeplakt, dat de abolitionist *Thompson*, op het groote plein, zoude worden verbrand, en dat de dames, die leden van het comité waren, hetzelfde lot zouden ondergaan. De laatsten wendden zich tot de stedelijke Overheid, om bescherming te erlangen. Het eenige antwoord, dat zij ontvingen, was: „Gij maakt u ongelukkig!" De volkshoop, welke zoo verschrikkelijk aanging, bestond niet uit lieden van de geringere klasse, maar uit deftig gekleede heeren, die, onder verschrikkelijke bedreigingen, in de kamer van het comité drongen, terwijl de 25 dames zeer rustig den gewonen tijd tot opening der zitting afwachtten. Toen de tijd daar was stonden zij op en baden; de wand tusschen hen en de naburige kamers viel onder de slagen der dringende menigte neder, men begon met verschrikkende vodrwerpen naar haar te gooijen, en vroeg, of niet mogelijk een harer de verkleede *Thompson* was? — Zij antwoordden niets, en de vrouwelijke Secretaris stond op, om haar bericht te lezen. Hare stem werd door het vreeselijk geschreeuw verdoofd; de aanval werd gedurig hevi ger, en reeds was het leven dezer vrouwen in gevaar, toen het hoofd van het plaatselijk Bestuur de zaal binnentrad en haar gebood, zich huiswaarts te begeven, zoo zij niet het leven er bij wilden verliezen. Nu gingen zij werkelijk in plegtigen optogt, twee aan twee, naar buiten, onder de verwenschingen van 5 a 6000 personen. De man van een dezer dames, *Garrison*, de hoofdapostel van het abolitionismus in de Vereenigde Staten, had zijne vrouw tot in de zaal begeleid. Men merkte hem op, en maakte zich van hem meester. Reeds was het hem gelukt, te ontkomen, en zich te verbergen, doch hij werd ontdekt, en, met ontblooten hoofde, door de straten gesleept, terwijl eene hagelbui van steenen op hem nederviel. Zijne jonge gemalin was getuige van dit schouwspel, en riep: „Ik ben zeker, dat mijn man zijne beginselen niet verloochenen zal!" — Zij had gelijk. *Garrison* gedroeg zich moedig en standvastig. Een man uit het volk viel op hem aan, met eenen knuppel dreigende, hem te vermoorden, doch het was om hem van een degelijk gevaar te bevrijden. Weldra kwam men voor een policiegebouw, waaruit eenige geregtsdienaren te voorschijn traden, die zich van *Garrison* meester maakten, en hem in een rijtuig naar de gevangenis voerden. Gaande weg trachtte men nog het rijtuig om te duwen, en alleen door zweepslagen van den koetsier, en stokslagen van de konstabels, gelukte het dit te beletten, tot dat eindelijk de gevangene achter de grendels zat, hetgeen het eenige middel was om zijn leven te redden. Deze afschuwelijke geweldadigheid kon niet aan het eigenlijke volk worden toegeschreven, maar afzonderlijke gekrenkte belangen waren hier in het spel. De meeste deelnemers aan den oploop waren zelven slaven-eigenaren, wier kleeding en manieren hunne gegoedheid verried. Ook werden zij niet gestraft maar zelfs werd op last van den Mayor het opschrift boven de deur van het bureau tegen de slavernij (*anti-slavery-office*) vernietigd.

SCHOLEN IN *MEXIKO*.

Het volksonderwijs is nog even zoo als ten tijde der Spanjaarden. De geestelijkheid heeft het in handen, en denkt er minder dan ergens aan, het volk te leeren lezen; zij heeft te groote angst voor de boeken, welke, bij de bestaande drukpers-vrijheid, hunne biechtkinderen in handen zouden kunnen geraken. De scholen zijn minder in getal dan voorheen, hetgeen met de vermindering van het getal der wereld- en klooster-geestelijken in verband staat. Met het hooger onderwijs is het nog veel slimmer; het weinige wat daarvan bestond is geheel te gronde gerakt. In den Spaanschen tijd was er te Mexico eene rijk begiftigde school van schoone kunsten; ik heb daar thans te vergeefs naar gevraagd. Men vertoont den vreemdelingen nog zoo iets wat men een Museum noemt; ik heb er echter niets belangrijks in gevonden, als alleen de rij beeldtenissen der Spaansche onder-Koningen van *Cortes* af, en een klein getal handschriften. Voor eenige jaren kondigde men de oprigting eener polytechnische school aan; dit plan is echter nog niet ten uitvoer gebragt. Speciale scholen zijn er over het algemeen niet, zelfs niet eens tot opleiding van officieren voor het leger, hoewel de voorzorgen der Regering zich eenig en alleen tot het leger bepalen. Nog veel minder is er aan regts- of geneeskundige scholen te denken; dit zijn hier onbekende zaken.

MORRISON'S CHINESCHE BIBLIOTHEEK.

De zeldzame en kostbare boeken en handschriften-verzameling, welke door den beroemden Dr. *Morrison* werd achtergelaten, heeft hij aan Engeland nagelaten, onder beding, dat het institunt, dat deze verzameling voor 2000 £ st., welke van zijne erfgenamen moeten worden uitgekeerd, verkrijgt, te gelijker tijd eenen leerstoel voor Chinesche taal en letterkunde zoude daarstellen. De nieuwe Londensche Hoogeschool is reeds in onderhandeling, om zich, voor den vastgestelden prijs, in het bezit van deze kostbare erfenis te stellen, terwijl de rijke Akademien van Cambridge en Oxford geenen lust schijnen te hebben iets van hun geld daarvoor af te zonderen. In geheel Engeland zijn er echter slechts twee geleerden, die in staat zouden zijn, den leerstoel te vervullen, welke dien ten gevolge zal worden gevestigd.

ZEE-TIJDING.

In Tessel binnengekomen B. Jaski, van Batavia, H. J. Hansen, van Hastings, F. Cubitt en G. S. de Roos, van Londen, J. J. Biliten, van Hull, J. Ady, W. Harrison en R. Davison, van Sunderland, M. B. Liddle, van Shields, T. Talbot, F. Black en W. Malburn, van New-Castle, A. Kettan, van Memel, O. Swensen, van Drammen, H. Jessen, van Ostrisoer.

In het Vlie binnengekomen W. H. Kramer, van Hamburg.

Het schip *Vorstget*, Kapt. H. Dahl, van Brevig naar Amsterdam, is, volgens napijkuller bericht in Tersch. binnengekomen en zit op Pampus aan den grond.

Het schip *Justina Annegina*, Kapt. H. G. Sap, van Rotterdam naar Dantzig, is den 26 April door den Tesselsche Loodsschipper T. P. Griek, op 3 en 1 half mijl afstands van Tessel in goeden staat gepraaid.

Het schip *Elizabeth*, Kapt. J. William, van Rotterdam naar Ipswich, is den 28 April te Harwich binnengeloopen.

Het schip *Thiune*, Kapt. T. Lord, van Rotterdam naar Londen, was den 28 April op de hoogte van Aldbró.

Het schip *Johanna*, Kapt. H. T. de Jonge, van Rotterdam naar Liverpool, te Ramsgate binnen, heeft den 29 April de reis voortgezet.

De schepen *Neerlandsch Indie*, Kapt. P. E. Karst, en *Nehallennia*, Kapt. F. T. Verster, beide van Amsterdam naar Batavia, *Stant Friesz*, Kapt. F. Fykes, en *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klint, beide van Amsterdam naar Surinamen, *Ulysses*, Kapt. H. Gill, van Amsterdam naar Baltimore, *Maion Barney*, Kapt. J. Budd, van Amsterdam naar New-York, *Piet Hein*, Kapt. L. Hawegh, van Rotterdam naar Batavia, *de Vrienden*, Kapt. B. J. Jaski, van Batavia naar Amsterdam, *Margaretha Dorothea*, Kapt. J. G. Ehd, van Rotterdam naar Triest, zijn den 28sten, en de schepen *de Scholde*, Kapt. C. M. van Dycke, en *Welteyrede*, Kapt. J. C. F. Lupcke, beide van Rotterdam naar Batavia, den 29 April Deal gepasseerd.

Arrivementen: Te Triest Kapt. C. J. Jaski, te Gibraltar Kapt. Hedman, en te St. Ubes J. E. Wedlin, allen van Amsterdam, J. Schmidt, van Rotterdam.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 4. Mei 1839.

Nederlanden.			Gebl.
Werkel. Schuld 2½ pC.	55⅛ a	55⅜	55 7/16
Dito — 5 —	101⅛ a 102		102
Uitg. —	1 2/16 a	1 3/16	2/16
Kans-Biljetten	27½ a	27⅝	27 9/16
Amort. Syndic. 4½ —	95 a	95⅜	95⅛
— 3½ —	80 a	80¼	80⅛
Hand[illegible]aats. 4½ —	179⅛ a	180	179⅝
Nieu[illegible]o.. 4½ —	— a	—	—
Aandl. Spoorw. 4½ —	— a	—	—
Rijn-Spoorw. 4½ —	— a	—	—
Frankrijk.			
Inschr. Grb. 3 pCt. —	— a	—	—
— — 5 —	— a	—	—
Rusland.			
Gb. *H.* & C^en^ 1798 5 pCt.	104⅛ a	105	104⅝
— 1822 5 —	104⅛ a	105	104⅛
Int. en Certif. 6 —	— a	—	—
— 1815 5 —	— a	—	—

Pruissen.			Gebl.
Geldl. te *Lond.* 4 pCt.	— a	—	—
Aandeelen van dito ..	— a	—	—
Spanje.			
Nieuwe 1835 & 85 5pCt.	18¾ a	19	18⅞
Dito onbep. st.	— 17⅞ a	18⅛	18
Dito passive.....	— — a	—	—
Dito uitgest.	— — a	—	—
Coupons 1 *Nov.*...	1 — a	1	1
Oostenrijk.			
Obl. *Gall* & C^p^. 5 pCt.	— a	—	—
Certificaten. 2½	— — a	—	—
Neg. Metaliek 2½	— — a	—	—
Idem 5	— 103 a	103⅜	103⅛
Dito in *Lotd.* 5	— — a	—	—
Bank-Aktien.. 3	— — a	—	—
Napels.			
Certificaten... 5 pCt.	— a	—	—
Dito in *Napels.* 5	— — a	—	—

De Prijs van de BOTER aan de Waag binnen Leyden.

Zaterdag den 4. Mei 1839.

Hooiboter. Van 30 tot 33 gulden.

Graasboter. Van 39 tot 41 à 42 gulden.

De Kerkeraad der Hervormde Gemeente te Weesp, heeft in deszelfs vergadering van den 29sten April, ter vervulling der vacature, veroorzaakt door het vertrek van Ds. *F. H. G. van Iterson*, naar Arnhem, met eenparige stemmen beroepen, den Wel-Eerw. Zeer Geleerden Heer P. A. Ronijn, Predikant te Blokzijl.

Op het *Twaalftal*, waren geplaatst: de Wel-Eerw. en Zeer Geleerde Heeren: *Mesme*, Predikant te Oirschot; *Kuikhoven*, te Hoornaar; *van Leeuwen*, te St. Anthonie-Polder; *Middelkoop*, te Oude-Wetering; *van der Mandele*, te Egmond aan Zee; *van Maurik*, te Ruurlo; *Romijn*, te Blokzijl; *Vos Uiterlinmiga*, te Welsmerzoden; *Verloren*, te Dalfzen; *van Andel Weijers*, te Spijk; *van Wijk*, te Leksmond en *Weijland*, te Ijzendoorn.

Op het *Zestal*: DD. *van Leeuwen*; *van der Mandele*, *van Maurik*, *Romijn*, *Verloren* en *van Wijk*; en op het *Drietal*: DD. *van Leeuwen*, *van der Mandele* en *Romijn*.

*** Bij vonnis van de *Arrondissements-Regtbank*, zitting houdende te *Leyden*, in dato 30 April 1839, behoorlijk geregistreerd, is NAATJE HOGERVORST, wonende te *Hillegom*, gesteld onder Curatele.

F. BOOY Fz., *Procureur*, *fungerende bij opgemelde Regtbank.*

*** GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

Heden den 1sten Mei 1839, ten verzoeke van JANNETJE PRONK, vrouwe ten Echtgenoot van BERNHARD BURGHARD, wonende te *Katwijk aan Zee*, ten deze domicilium kiezende ten Kantore van den Heer FREDRIK BOOY Fz., *Procureur*, fungerende bij de Arrondissements-Regtbank, zitting houdende te *Leyden*, woonende aldaar op de Hartenstraat, Wijk 6 N°. 229, die in deze zaak voor der Requirante occupeert; en uit kragte eener Ordonnantie van gemelde Regtbank, in dato 4ten December 1838 behoorlijk geregistreerd, op de Requeste van de Requirante verleend, waarbij zij is gemagtigd, hiertoe gemelden Man, bij Openbare Dagvaarding op te roepen, alsmede om in deze *in debet* te procederen, niettegenstaande de kragte van het behoorlijk geregistreerd Verlof, door gemelde Regtbank den 9 April 1839 gegeven, om haar gemelde Echtgenoot voor de tweede maal bij Openbare Dagvaarding op te roepen, heb ik, GERRIT VAN DER BERG, *Deurwaarder bij de Arrondissements-Regtbank te Leyden* voorkend, aldaar wonende op de Breedstraat, Wijk 4 N°. 206, behoorlijk gepersonneerd,

VOOR DE TWEEDE MAAL GEDAGVAARD

BERNHARD BURGHARD, Echtgenoot van opgemelde JANNETJE PRONK, doende mijn Exploit bij aanplakking en insertie in de Couranten, volgens de Wet, ten einde;

Aangezien de Requirante met den Gedaagde op den 24sten Januarij 1808, te *Katwijk* is in den Echt getreden;

Aangezien de Gedaagde, welke als *Kustbemanner*, gestationneerd was te *Katwijk aan Zee*, al spoedig na het Huwelijk haar Requirante verlaten heeft;

Aangezien de Gedaagde alstoen als *Matroos* in dienst is getreden, op het Schip *de Kroonprins*, en als zoodanig op den 9den Februarij 1810 van de Armade op de Zeeuwsche Stroomen ontslagen is;

Aangezien de Requirante na dien tijd niets meer van den Gedaagde vernomen heeft; en

Aangezien de Requirante het voorschreven verzoek tot Openbare Dagvaarding harer Echtgenoot heeft gedaan, om de vergunning tot het aangaan van een tweede Huwelijk te verkrijgen;

Mitsdien, om op Dinsdag den 6den Augustus 1839, des voormiddags ten elf ure, of alsdan geen Regtdag zijnde, op den eerstvolgenden voor gemelde Regtbank, zitting houdende te *Leyden*, ter plaatse van derzelver gewone Teregtzitting, in een der Vertrekken van het Raadhuis aldaar, in persoon te compareren, ofte wel aldaar iemand voor hem te doen opkomen, om van zijn aanwezen bericht te geven en te doen blijken, stellende bij gebreke hiervan, door de Requirante, ter Rolle van gezegde Regtbank, zoodanige verdere conclusien worden genomen, als zij zal vermeenen te behooren en volgens de Wet te kunnen doen.

En heb ik, *Deurwaarder*, een Afschrift dezer aangeplakt: 1°. aan de Deur der Vergaderplaats der Arrondissements-Regtbank te *Leyden*, 2°. een gelijk Afschrift aan het Huis der Gemeente te *Katwijk*, en 3°. dit Afschrift dezer doen insereren in de *Leydsche Courdnt*.

De kosten *gratis*.

(*Geteekend*) G. VAN DEN BERG.

Voor eensluidend Afschrift:

(*Geteekend*) G. VAN DEN BERG.

*** Te Leyden, wordt bij Particulieren, door een bejaard Heer, een GEMRUBILEERDE KAMER verlangd. — Schriftelijke opgave van Stand en Prijs, onder letter A., bij den Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK, op de Breedstraat.

*** J. WESSELING, H. WESSELING, G. W. WESSELING en J. WESSELING Hz., Makelaars, zullen op Woensdag den 15den Mei 1839, te Amsterdam, in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooije Nieuwe aangekomene Pruisische en Petersburger MASTEN en MOLENROEDEN, van diverse lengte en dikte, Spieten en Bootsmasten, Riga en Dantziger Balken, en andere HOUTWAREN. Liggende als bij Notitie wordt aangewezen, die aan het Kantoor van BONTEKONING en AUKES te verkrijgen zijn.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.